

OPPLADAIKKA PPUTA

BROJ 114

... Naše radne akcije spajale su intelektualnu i radničku omladinu, omladinu raznih nacionalnosti, stvarajući od nje monolitnu cjelinu, izrasle su mase ljudi koje su, zatim, odlazile na razne stručne poslove. Ako je rad omladine i bio nešto skuplji, ne treba zaboravljati na to da se nešto mora potrošiti i na izgradnju čovjeka. Čovjek nešto vrijedi, a kod nas treba da najviše vrijedi...

Sjećanje na veterane

ZAVIDOVIĆI, JULA — Bio je to njihov posljednji radni dan na trasi, a ispunili su normu od 301,48 posto, što je bio rekord prve dekade, četvrte smjene njihovog naselja. Vratili su se veterani uzdignutog čela, pokazavši još jednom da mogu i hoće da nadmaše i sebe same.

NA KRAJU PROŠLE SEDMICE
U ŽEPČU

Rekordan učinak četvrte smjene

Završetak radne sedmice donio je i rekordan učinak u četvrtoj smjeni radne akcije u žepčkom naselju omladinskih radnih brigada. Omladinci brigade »Čitluk — Grude« vratili su se sa gradilišta GP »Put« na 143. kilometru pruge sa učinkom od 365,55 procenata. Istovarili su u rekordnom vremenu 160 kubika tucanika, sav taj

materijal je raspoređen na trasi i uz to je istovareno 120 željezničkih pragova.

Jučerašnji dan bio je izuzetno dobar i za sve brigade u naselju ORB Žepče, što svjedoči podatak da je prosječan učinak 217,49 procenata, uz 5.750,19 ostvarenih norma sati. Dobrim rezultatima i prosječkom učinku u naselju posebno su doprinijeli brigadiri ORB »Druga dalmatinska« iz Splita sa 296,29 procenata, ponovo Beogradani iz ORB »Vera Blagojević« sa radnim učinkom od 264,67, ORB »29. novembar« sa 218,28 procenata...

Prošla nedjelja je bila dan društvenih aktivnosti, a na trasu su ipak otišli dobrovoljno brigadiri ORB »Orjenški bataljon« i ORB »Imljanska četa«. Radiće na ugrađivanju betona, odnosno na istovaru i planiranju šljunka...

M. Bo.

Telegram i odgovor

Na polasku u Žepče, u četvrtu smjenu omladinske radne akcije »Šamac — Sarajevo 78«, prilikom svečanog ispraćaja omladini ORB »Majevički partizani« iz Ugljevika i Lopara brigadnu zastavu je uručio Cvijetin Mijatović Majo, član Predsjedništva SFRJ i Predsjedništva Centralnog komiteta SKJ. Brigadiri su mu nakon prve dekade poslali telegram sljedeće sadržine:

»Javljamo vam da smo se u prvoj dekadi dobro snašli i uz požrtvovani rad ostvarili dobre rezultate, što ćemo i dalje nastaviti sa još većim elanom, nošeni podrškom i povjerenjem radnih ljudi i građana naših opština, kao i imenom koje nosimo«.

Isti dan stigao im je telegram Cvijetina Mijatovića, sa odgovorom: »Zahvaljujem na pozdravima i želim vam nove uspjehe i još bolje rezultate«.

Putujući željeznicom

Tako mi radimo

ZAVIDOVIĆI, JULA — Rano je jutro. Voz se tiho i tromo provlači kroz izmaglicu doline Bosne. Putnici dremljivi, sneni i neraspoloženi. Iz dremeža ih prenu glas dobrodošlog gosta. Vruća kafa, izvolite. Vruća kafa.

Gutljaj toplog napitka uspijeva nadoknaditi ono što su neprospavani sati oduzeli. U kupeu živost, tihi žamor. Gleda susjed susjeda, ispituju se. Jedno dijete bučno zaplaka.

Promiču stanice. Podlugovi, Visoko, Kakanj, Zenica, Nemila... Dvoje postarijih ljudi, valjda muž i žena, gledaju kroz prozor. Stranci su. Čini se znaju ponešto i »naški«. Odjednom nešto komentarišu. Vire kroz prozor. Pokazuju. Čude se.

A napolju, raspoređeni po mnogobrojnim kilometrima pruge, mladići i djevojke. Užurbano rade. Šta rade ovoliki mladi ljudi u šest ujutro, kao da se pita bračni par.

Natucaju nešto i pitaju mladića pokraj sebe. Omladina, objašnjava mladić. Omladina iz cijele naše zemlje. Grade prugu.

Odmahuju glavama sagovornici, nešto im nije jasno, čude se. Pitaju je li besplatno.

— Sigurno, gradi omladina svoju prugu, nastavlja. Našu prugu, dodaje još.

Komentara nema. Ponovno odmahivanje glavom, nevjerica, čuđenje.

— Pa šta vam nije jasno, čudi se sada mladić. Tako vam je to kod nas, gradimo prugu, zemlju, socijalizam. Bio sam i ja i opet ću ići. To je dobro i lijepo i korisno. Razgovor zamire.

Već se razbistrila dolina Bosne. Putnicima je toplije. Razgovor je sve glasnjiji. Samo je par stranaca sve tiši. Vire kroz prozor i čude se ponovo. I dugo im se još čuditi. Od Nemile do Žepča, pa dalje do Zavidovića i Doboja. I gdje god da krenu željeznicom svugdje će se čuditi.

M. DIZDAR.

Pod zastavom heroja Vere Blagojević

Tvoje ime - naš ponos

Jedno lijepo studentsko »Dobar dan Vera« zaboravljamo, iako još nismo ostavili školske udžbenike, amfiteatre, nismo previše mladi da ne znamo cijeniti istinsku ljepotu i vrijednost.

Pjesma koju danas u stroju pjevamo, možda — djevojko što ćeš uvijek živjeti! Jedno toplo i jednostavno »Zdravo Vera«, u ovo tvoje nedoživljeno proljeće!

Danas se vraćamo sa rada s pjesmom i tvojim imenom na usnama. Hoćemo pjesmom da ti kažemo rječitije od bilo kojih riječi, koliko nisi zaboravljena. Da čuješ kako te poznajemo, kako te čuvamo kao uspomenu, blisku kao stvarnost.

A naša stvarnost su stotine kilometara pruge, hiljade kubika betona, kamena, pragova, iskopanih kanala. To su i prvi udarnički žuljevi, polomljene lopate i krampovi, takmičenje mladića

Razglednica od Verine majke

Brigadirima Omladinske radne brigade »Vera Blagojević« stigla je razglednica sljedeće sadržine:

»Svim brigadirima ORB »Vera Blagojević« koji učestvuju u četvrtoj smjeni Akcije »Šamac — Sarajevo« u naselju Žepče, želimo da svojim radom i zalaganjem postignu još bolje rezultate i time nastave svijetlu tradiciju brigada koje nose ime narodnog heroja Vere Blagojević«.

Mnogo pozdrava od Ane Blagojević, Verine majke; Doma omladine »Vera Blagojević«, brigadir ORB »Vera Blagojević« koji će u petoj smjeni ovogodišnje akcije boraviti u Nemiljoj i Opštinske konferencije SSO Šabac

i djevojaka, ko će prije iskopati kanal, istovariti kamion betona, postaviti kablove, ko će se prije uhvatiti u kolo kozaračko, povesti pjesmu...

Pjesmu za jednu mladost, od druge mladosti u ovom danu. Ovaj dan je tvoj i naš...

Ti kao mladost jedna i nestala i živa, a mi — jedna od generacija što svoje najljepše brigadirsko ljeto provodimo u brigadi sa tvojim imenom!

Ovaj, najljepši od svih mjeseci ljeta, na svakom koraku podsjeća nas na tebe i hiljade poznatih i nepoznatih heroja, što svoju mladost dadoše za našu srećnu, bezbrižnu slobodnu budućnost. Moraš da vjeruješ da ni mi sa osamnaest — dvadeset ili dvadeset i dvije godine ne zaboravljamo, iako još nismo ostavili školske udžbenike, amfiteatre, nismo previše mladi da ne znamo cijeniti istinsku ljepotu i vrijednost.

Pjesma koju danas pjevamo možda i nije toliko važna. Važnije je ovo što radimo i ovo što postajemo, naša želja da jednog dana, kad svi odrastemo, postanemo pravi ljudi, tebi slični.

Mi rastemo i rastu oni koji će jednom poslije nas, isto kao danas mi, stajati pred tvojim likom i isto osjećati u stroju brigadirskom, sjećajući se tebe. Rastemo uz tebe vječno mladi!

Snežana VASIĆ

ЕНОМЕМ НЕМА ХЕХО

Лијепо стоји бригадирска блуза

Кемал Хево, економ омладинског насеља у Немилој, један је од оних без којих акција не може и пред чијим се очима одвија цијела Акција: доласци бригада, израстање пруге, одласци бригада, па опет доласци. Он је овдје од почетка СОРА »Шамац — Сарајево 78«, остаје до завршетка.

— Сви се бригадисти прво са мном упознају. Дођу мени по униформу. Свакоме следује бригадирка, кратке и дуге панталоне и ципеле, а све то бригадист задржава за себе, као успомену — каже Кемо.

У Кемином магацину има свега што бригадистима треба, ништа не фали, а овај млади

Зеничанин веома се спретно сналази.

— Заволио сам бригадирски живот и кад се вратим из војске опет ћу на акцију. Сада скупљам амблеме свих бригада из нашег насеља. Имам их досад тридесетак, до новембра ће их бити још толико — с поносом ће Кемо...

И. Т.

Brigadiri pišu

Mladosti, akcija te zove!

Evo nas opet na »Moravi«. Evo nas u stroju s pesmom na usnama i krampom u ruci. Krampom koja nam toliko puta do sada donese bolne žuljeve, toliko puta do sa da iz nas iscedi hiljade kapi znoj, s krampom koju smo toliko puta do sada kleli, a ipak — voleli. Akciju, majko mladosti i snage naše, evo tvojih odmorih ratnika ponovo na bojištu!

»Šamac — Sarajevo«. Dve reči koje ne označavaju samo prugu. Dve reči koje izazivaju — koje

pozivaju na rad. Očevi su već ulili znoj u temelje jednog koloseka, a mi ćemo izgraditi drugi. »Šamac — Sarajevo« nije obična akcija. To je izazov generaciji.

Hoćemo li imati snage? Kubici čekaju naše ruke, akcijaša. I Sjenica i sandžačke goleti, i neukrotiva Morava, koju će mladost ipak obuzdati, i Sava sa svojim peskom i (ne)zaboravljenim komarcima, i sunčani Otok mladosti, čekaju nas akcijaše — graditelje svoje domovine, ali i gra-

ditelje sebe, svoje mladosti i budućnosti. Nije prazna izreka »Mi gradimo prugu — pruga gradi nas! Onaj ko kuša taj život, ko se jednom nađe u tom kolektivu mladosti, koji nazivamo brigadom, odlično zna značenje tih reči. Akcija nas izgrađuje od neobuzdanih dečaka, od nezvanih mladića, od nedokazanih dečaka, od maminih i tatinih maza, pravi ljude sazidane od snage, znanja, kolektivnog duha, prožete samoupravnom socijalističkom svešću. Jednom

rečju, ljude kakvi su potrebni našem društvu.

Ostavimo one »fifiriće«, one plačljive tatine sinčice što se stide krampa. Mi nismo takvi, mi smo AKCIJAŠI, ljudi spremni na rad, voljni da radimo, ali i pevamo, da se preznajmo na trasi, ali i poljubimo svoju devojku-akcijaša. Biti mlad, a ne pevati, biti mlad a ne raditi, biti mlad, a ne biti akcijaš — može li to?!

MLADOSTI — AKCIJA TE ZOVE!

Milana KOKOVIĆ,
ORB »Jurica i Lola«
Beograd — Zagreb

KAD NISU NA TRASI

Sportska takmičenja i doček gostiju

DOBOJ, JULA — Prošla nedjelja je prvi dan ove smjene kada brigadiri iz dobojskog naselja neće izaći na trasu. Nedjelju će provesti u odmoru, društvenim ili sportskim aktivnostima. A da su taj odmor svi zaslužili najbolje govore rezultati rada na trasi.

Dok ovo pišemo u naselju je veoma živo. U goste su brigadirima došli studenti koji borave na vojnoj obuci u studentskom nastavnom centru Doboj. Oni će prije podne provesti s njima u razgovoru i sportskim takmičenjima.

Očekuje se i skori dolazak sportskih ekipa iz Mostara. Timovi u naselju su se dobro pripremili da se s njima ogledaju u nogometu, odbojci, košarci, rukometu, šahu...

A pred klubom društvenih aktivnosti okupilo se više od sto članova svih brigada dobojskog naselja. Oni čekaju da dobrovoljno daju krv i tako zrezve dragocjene tečnosti obogate za tridesetak litara. Među njima je najviše djevojaka i mladića iz ORB »Ivo Lola Ribar« iz Kule i Bačke Palanke i beogradske ORB »Filip Kljajić Fića« — po 26 brigadiru. Akciju je organizovao i provodi je Odjel za transfuziju pri medicinskom centru Doboj, uz pomoć članova ORB Crvenog krsta Jugoslavije »Dr Simo Milošević«, koji su u okviru priprema brigadirima održali kraće predavanje o značaju i ulozi dobrovoljnog davanja krvi.

Više od 120 brigadiru nalazilo se u prostoriji gdje se održava redovan čas škole plesa, koja je pobudila najveće interesovanje brigadira. Vodi je Dragan Negić, Beogradanin, koji posao obavlja dobrovoljno, poklanjajući brigadirima svo slobodno vrijeme svog godišnjeg odmora.

Z. M.

АКЦИЈАШКИ НОКТУРНО

Јава љетне ноћи

Из ноћи у ноћ, око 21,30 сати, гасе се свјетла љетне позорнице у Немилој. Убрзо затим разгласом се оглашава глас Динке Суљичића: «Омладинске радне бригаде нена се припреме за спавање».

Тада настаје, и траје петнаестак минута, чудесни вакуум времена. Смирај, изузетно лијепо осјећање.

:: У то доба, по недоговореном договору, обавезно се састанемо на неколико што баш нисмо обавезни да устајемо са зором и прије сунца. Као да се договоримо, посједамо испред Штаба или испред Дописништва «Омладинске пруге», шутне, без ријечи. Знамо: само што се није огласио Раде Шербеџија. И, ево га, и ноћас: «Не дај се, Инес. Не дај се годинама, моја Инес». Опет Радетов, као тетријебов, љубавни пој у ноћ. Ноктурно бригадирског дана. Вечерња пјесма у част још једном прохујалом дану. «Не дај се, младости моја, не дај се, Инес». Бригадисти су у павиљонима. Звук музике и ријечи у свечаности тишине. «Знам да ће још бити младости, али не више ованве, у просјену тисућу деветсто тридесет осма» — рецитије Шербеџија.

:: Сада је друга младост, овдје, у просјену тисућу деветсто педесет осма. То годиште, у просјену, ова је младост са другог колосијена од Добоја до Зенице.

«Не дај се, Инес» — завршава и ноћас Шербеџија, у 21,45 сати. Опет Суљичићев глас: «Наредба команданта насеља за сутрашњи дан. У четири сата устајање, до 4,20 јутарња

гимнастика». Знамо већ напамет у колико је сати шта. Насеље утонуло у тишину. сан почиње да се склапа. И то читање дневне заповијести доимље се као пјесма. Ево, завршава: «Напријед у нове радне побједи! Командант насеља Здравко Сиврић».

Још само ноћи минут, па ће и разглас утихнути. Још само тишина да надјача тишине ноћи. Тишина у тишини.

И, ваљда не постоје силнији осјећаји од ових што се само могу доживјети на омладинским радним акцијама. И ноћас се они резимирају и таложне — за памћење.

:: Још звуци Тишине у тишини љетне ноћи. Као сан љетне ноћи, а јава. Лијепа, прелијепа, силна од утисана што их је створио и тен минули дан. Младост је увијен лијепа, а нигдје љепша него овдје, на омладинским акцијама. И данас је Титова омладина доказала себе, и на траси и у друштвеним активностима. А све с пјесмом и најискренијим ускликом: ТИТО — ПАРТИЈА — ОМЛАДИНА — АКЦИЈА

Како се то опет и опет поносно изговара и доживљава!

Разглас утихну, повечерје је одсвирано. Још један прође дан.

И, тако ми сване ноћи. Нас неколико што нисмо баш обавезни да сутра предухитримо сунце. Засједнемо, шутећи, пред Штабом или пред Дописнишвом «Омладинске пруге». Десно хун брзог поточића, испред се Босна умилно ваља, понени хун воза, возови и ноћу пролазе. Тако ми, шутне. Да не реметимо говор тишине.

И. Т.

Отац
и син
на
изградњи
пруге

Brigadir do tridesete akcije

Milorad i Goran Biserčić

Имао је «Brko» теško дјетинство, много незацјелјивих рана у животу, неријетко је доживљавао теške животне тренутке, али је увијек, након пада, устајао и настављао да се бори, ради, настављао путем радног човјека. Упознао је акцију и у нјој лјуде, нашао у нјима пријатеље, заволео их и од нјих се не раздвајао већ непрекидних 16 година.

★ Под надимком, акцијашким именом «Brko», у žepачком насељу омладинских радних бригада сви препознају Milorada Biserčića, командира прве чете ORB «Vera Blagojević» из Beograda, ветерана са 33 године, 19 пута ударника, пријатеља, друга, човјека отворена срца.

— Живео сам тада у Studentsком граду на Novom Beogradu, у четвртном, тадашњем женском блоку, као илегалца. Звали су ме «Gavroš». Једна колегица ме питала да ли бих хтио отићи на радну акцију. Нисам тада (1962. године) ни знао шта је то радна акција. Прихватио сам понуду и нашао се на траси пута Beograd — Niš, у насељу Lanište...

Нисам потребно говорити колико му се допао акцијашки живот и бригадирска заједница. Остао је те године двије смјене на изградњи Auto-пута «Bratstvo и јединство», потом је проуздуо на радну акцију «Cuprija 62», па «Bubanj potok 62», опет по двије смјене...

★ Намјеравали смо разговарати о акцији, а чули смо једну велику животну причу у којој акција чини велики и neodvojivi dio живота једног човјека.

— Живот ми је љепши — прича Milorad, кад сам на акцији. Уз младе лјуде сам и ја млад, као некада, заборављам све недаће које сам проживио, захваљан сам друштву које ми је омогућило да будем акцијаш, да будем тамо гдје човјек најбоље може да покаже колико вриједи, да научи како се воли домовина и srcem држе kramp и lopata.

«Brko» је почео у Studentskoј бригади и ове године је, опет, дошао градити пругу са studentима. Повео је са собом 11-годишњег сина Gorana, да послје завршеног четвртог разреда Osnovне школе «Zikica Jovanović Spanac», provede један dio svoga лјета у ambijentu младости и бригадирских zastava, поклича и пјесмама акцијашких. Код куће је оставио 15-мјесечног Bojana, који ће, када буде већи, вјероватно поћи оцемим stopama.

— На траси сам водonoша — прича мали Goran. Не могу носити kanister од 25 литара, али могу bokal и vođe за другове. Istovremeno сам и tucanik са tatом, из vagona. Кад сам у насељу, помажем у спреманју и uređenju paviljona, и prostora око njega. I ја ćу као tata, да будем акцијаш, да зарадим ударничке značke!

★ Rastasmo се са Miloradом Biserčićем и njegovim sinом, са човјеком којег «Sava» не може zaboraviti zbog 14 učešća, ударника који је четири пута био на radilištima Ade Ciganlije, два пута на изградњи Beograda, '73. године на изградњи Spomen-дома у Kumrovcu, човјека који је радио на podizanju Skoplja и Banjaluke razrušenih zemljotresом и човјека који ће са много lijepih riječi znati ispričati mladim и starim, како је ове године и prугу gradio, на траси између Nemile и Zavidovića...

I, ако га којим случајем sретнете код «Drvare — Iskra» у Tošinom bunaru, код Studentskog grada, на Novom Beogradu, гдје са svojim motorом T-12 са prikolicом radi као превозник, неће вам причати како на ovogodišnjoj акцији није položio vozački испит, већ како је у Žepчу по 18. put био добровољни davalac крви, како је iskustvo са градње пруге Samac — Sarajevo велико и nezaboravno. Причаће otvorenog srca како је upoznao много пријатеља и другова, mladih и starih, како је себи zacртаo да napuni jubilarних 30 učešća на saveznim радним акцијама, након чега ће се oprostiti са brigadirском uniformом, али не и zauvijek. Jer, иза njega остаје мали Goran, сада већ акцијаш и 15-мјесечни Bojan, који ће акцијаш тек да буде.

Milan BOROJEVIĆ

Veteran i u davanju krvi, Milorad Biserčić iz ORB «Vera Blagojević»

Из омладинског насеља
у Žepчу

Brigadiri — dobrovoljni davaoci крви

Brigadirima Omladinskog насеља у Žepчу ових дана су били у посјети представници Instituta за transfuziologiju и hematologiju из Sarajeva, и служба за transfuziju крви Medicinskog centra Zenica, у једнодневnoj акцији dobrovoljnog prikupljanja dragocjene теčnosti. Акцију Republičке конференције Crvenog krста Bosне и

Hercegovine «Darujte svoju krv», омладинци и омладинке у žepачком насељу прихватили су без dvoumljenja. За један дан, колико је акција траја ла, 114 brigadira се odazvalo и сигурно још толико није било у могућности да се укључи у ову humanu акцију, било због болести, лакших prehlada или primanja lijekova.

Било је мноштво оних који су до сада у неколико navrata даровали крв, међу нјима и veteran из ORB «Vera Blagojević» из Beograda, којем је јуче у knjižicu dobrovoljnog davaoca крви ovjereno 18. učešća у акцији dobrovoljnog darivanja dragocjene теčnosti.

Од Republičке конференције Crvenog krста BiH, сви dobrovoljni davaoci крви добио су на poklon значке и majice, за sjećanje на humani gest који су učinili tokom svog boravka на ovogodišnjoj радној акцији.

М. Во.

NEZABORAVNE LOGORSKE
VATRE

Pjesma ih je ponijela

Prvu brigadirsku vatru zapalili smo sedamnaeste večeri. Boro i Ivan zasvirali su na harmonici i gitari, a brigadiri su razvili kozaračko kolo. Jedna za drugom smjenjivale su se pjesme o Titu, Loli, Kozari, Lovćen, Marjanu ...

I dok se vatra razbuktavala, zajedno sa nama uhvatili su se za ruke brigadiri iz Splita, Herceg-Novog,

Kamnika, Kočana, Beograda, Titograda, Sarajeva, Novog Sada, Ljubljane ...

Poneseni pjesmom zaboravili su na umor i trasu. Lica obasjana vatrom bila su najljepša od svega. Jedan uz drugog Milan i Zoran, Nedo, Bosa, Marija, Ljilja, Safet, Sonja, Gordana. Nije bilo važno da li smo iz Makedonije, Srbije, Slovenije, Vojvodine, Crne Gore. Mi smo Jugoslavija u malom. I nema te žepačke bašte u kojoj se može naći ljepših cvjetova!

Ostali bismo još dugo uz igru vatre iskrice, ali približavalo se večerje. Razišli smo se po paviljonima ispred kojih su vijorile zastave, srećniji za jedno logorsko veče, još više inspirisani za osvajanje novih kilometara na trasi.

Snežana GRUPIKOVIĆ,
ORB »29. novembar«

Brigadiri putuju

Akcija velikog prijateljstva

ŽEPČE, JULA — Radna akcija je nepresušni izvor drugarstva, prijateljstva, ljubavi i dobrih osobina. Na radnu akciju sam došao dobrovoljno, želeći da pomognem izgradnju domovine, a još više me privukla zato što je ova akcija postojala prije 30 godina, kada su, isto kao i mi, radili naši očevi i majke.

Naselje je veoma lijepo uređeno, a u toku dana i večeri ima mnogo zabave. Sportski poligoni su prepuni igrača i posmatrača. Disciplina je primjerna. U prvo vrijeme nam je najteže padalo rano ustajanje, ali smo se na to već navikli.

Na trasi nije teško raditi kao što je to nekad bilo na radnim akcijama. Dobro je organizovan posao i odvija se bez teškoća. Na kraju, kad prođe ovaj divni mjesec prijateljstva, biće nam žao što se rastajemo. Zapjevaćemo iz sveg grla i sa suzama u očima poći rodnom gradu i svojim kućama. Naravno, udarnika će biti kao i uvijek, ko sada ne dobije udarničku značku doći će iduće godine po nju, na neku drugu radnu akciju, udarnici će doći po drugu i tako se nastavlja svijetla tradicija radnih akcija.

G. PEROVIĆ

SORA

»Morava 78«

Brigadirski biseri

◆ Žena je raj za oči, pakao za dušu i čistilište za džep.

◆ Dragi sječaš li se, prvi put smo se upoznali na akciji i to baš kada je bila velika poplava?

◆ Da draga, bila je to velika nesreća.

Mehmed BAJRIĆ,
ORB »Adem Alić«
Gračanica — BiH

◆ Da sam ljudožder, crkla bih od gladi, jer ove moje brigadirke ne mogu nikako da »svarim«.

Predsednik Zbora
brigadira ORB
»Kosmaj« Mladenovac

◆ Pozivaju se sve drugarice iz Mladenovačke brigade, koje gledaju u prozore preko puta Ljubo vijkog paviljona, da pošlije povećerja dođu na dogovor koji ima za cilj da učvrsti odnose dviju susjednih brigada i da do prinese postizanju boljih rezultata na trasi.

Šifra »Kružni tok«
iz ORB »Kosmaj«
Mladenovac

◆ Ako se u vašem paviljonu i pojave buve — ne ubijajte ih! Dosta je bilo prolivanja »ljudske« krvi!

◆ Stigli su novi zubari u naselje. Želimo im veliki uspjeh i — što manje posla.

ORB »27. jul«
Novo Sarajevo
— BiH

◆ Gladnom brigadiru ne pričaj masne viceve!

ORB »Jurica i
Lola« Beograd —
Zagreb

Камером и пером

Сарајлије на Морави

БРИГАДУ »27. јули« из НОВОГ САРАЈЕВА САЧИЊАВАЈУ: Јасмин Алић, секретар актива СКЈ, Горан Анђуновић, Ибрахим Бегановић, Заим Бегановић, Младен Бајић, Маринко Бузук, Љиљана Бањанин, председник Комисије за хигијенско-техничку заштиту, Енвер Дрнда, помоћник команданта за трасу, Самид Делибашић, Реља Елез, Салахуди-

Фазлић, председник Комисије за информисање, Небојша Говедарица, Зоран Грубјешић, Мирослав Грбић, председник Комисије за друштвене активности, Кемо Хамзић, Сеад Хациавдић, Јусуф Јусуфовић, председник Комисије за исхрану, Зоран Јурић, председник Комисије за спортске активности, Горан Кулашинац, Мелиха Крајина, командант бригаде, Слободан Костић, председник Комисије за естетско уређење павилјона, Јасенко Косо, Радмило Ковачевић, Мара Курешевић, Хидајет Ковачевић, Станка Лемез, Бранко Милошевић, Владо Малкин, Миленко Матовић, председник Бригадне конференције, Фајко Муџезиновић, Емир Налбантић, Јадран Низамић, Салахудино Огрушевић, Мирјана Петровић, секретар Штаба, Недељко Прелевић, председник Комисије за идеолошко-политички рад, Небојша Рогоје, Слободан Рајковић, Горан Рапајић, Шухра Рамић, Жељко Станојевић, Хасо Сврака, Ариф Спаховић, Бојан Стајић, Решад Шиљеговић, Џевад Шаран, Зоран Шимуновић, Борис Шибеник, Јасна Томашевић, председник Комисије за културно-забавне активности, Владимир Влашки и Златко Вук.

Iz Doboja u nekoliko redaka

◆ Sjećanja veterana

Ovih dana je sa radom počeo seminar »Omladinska pruga Šamac — Sarajevo 47«. U njegovim okvirima sadržana su sjećanja veterana na dane provedene u izgradnji prvog kolosijeka pruge Šamac — Sarajevo prije 31 godinu. Brigadiri dobojskog naselja imaju izvanrednu priliku da sagledaju koliko uspijevaju da održe i njeguju tada započnjanu tradiciju omladinskih radnih akcija.

◆ Pioniri prazniku

Pioniri iz svih brigada će 26. jula ostati u naselju da bi ga uredili, a potom će pripremiti kulturno-zabavni program i recital koji će naveče izvesti povodom Dana ustanka naroda SR BiH i Hrvatske.

◆ Mjere zaštite

Na zajedničkom sastanku OO SK naselja, sekretara aktiva SP i komandanata svih brigada razmatrano je funkcionisanje mjera društvene samozaštite, što je ocijenjeno kao veoma dobro, s tim što su donesene i neke konkretne odluke koje se tiču specifičnosti naselja i perioda koji dolazi.

Z. M.